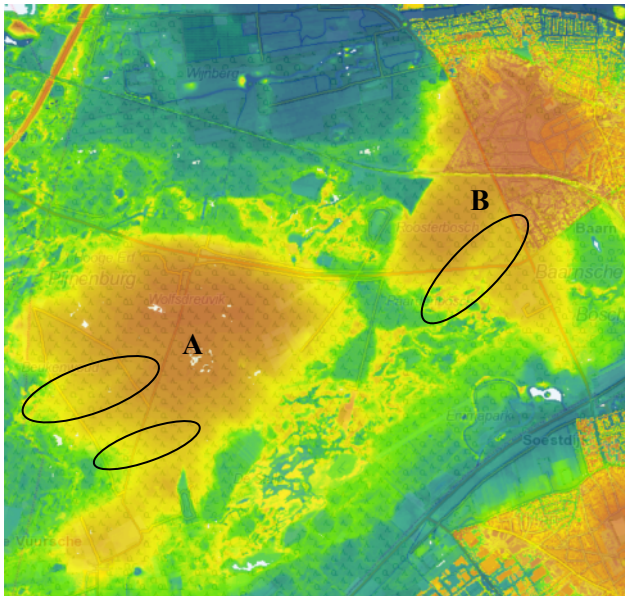

Gebiedsbeschrijving van geïsoleerde stuwwallen Roosterbos en 't Hooge Erf

Gebiedsnamen:	Roosterbos en 't Hooge Erf
Aardkundige waarde:	Stuwwalgebied met geïsoleerde stuwwallen en sneeuwmeltwaterdalen
Omgeving:	Roosterbos en 't Hooge Erf zijn hoge geïsoleerde stuwwallen. De top van de heuvel van 't Hooge Erf steekt ongeveer 17 meter boven het omringende dekzandgebied uit en de top van Roosterbos ongeveer 10 meter. Deze stuwwallen zijn in de voorlaatste ijstijd, het Saalien, gevormd. De Utrechtse Heuvelrug is ook in die ijstijd gevormd, maar eerder dan Roosterbos en 't Hooge Erf. Na de vorming van de Utrechtse Heuvelrug bleef er tussen Baarn, Soest, Bilthoven en Hilversum een laagte achter, de Laagte van Pijnenburg. Later in het Saalien werden hier nog enkele bulten opgestuwd door het ijs: de Eng van Soest, een verhoging bij Baarn (Roosterbos) en 't Hooge Erf. Midden op deze heuvels liggen dalen uit de laatste ijstijd, het Weichselien, dit zijn sneeuwmeltwaterdalen.
Landgebruik:	Rondom de geïsoleerde stuwwallen ligt de Laagte van Pijnenburg. Hier vormde zich na de laatste ijstijd uitgestrekte hoogvenen. Deze venen werden vanaf de 13 ^e eeuw afgegraven. Roosterbos en 't Hooge Erf vormde in die tijd door de hoog gelegen ligging een aantrekkelijk gebied voor de landbouw. Ook voor bewoning zijn de relatief hoog gelegen geïsoleerde stuwwallen een aantrekkelijke locatie geweest. Soest, Baarn en Veenendaal zijn in oorsprong gebouwd op of aan de flanken van de dergelijke stuwwallen.
Aardkundig monument/ route:	Nee
Kenmerkendheid/ Aardkundige betekenis:	Hoewel 't Hooge Erf en Roosterbos niet helemaal gaaf meer zijn, vormen de geïsoleerde heuvels uit wetenschappelijk en educatief oogpunt waardevolle geomorfologische objecten.
Aantasting en bedreiging:	Op verschillende plaatsen zijn 't Hooge Erf en Roosterbos beïnvloed door de mens. Beide heuvels worden door de N415 doorsneden. In het verleden zijn stuwwallen ook aangetast als gevolg van zandwinning. Daarnaast vormt verdroging als gevolg van waterwinning een probleem. De verdroging is vooral merkbaar aan de randen van de stuwwallen, waar het grondwater zich relatief dicht onder het oppervlak bevindt. Op sommige plaatsen treedt als gevolg van verkeerd recreatief gebruik door ruiters en mountainbikers erosie op.
Beheeropties:	Stuwwallen moeten planologisch beschermd worden om te voorkomen dat de stuwwallen als gevolg van grondstoffenwinning of bebouwingsuitbreiding verder worden aangetast. De grondeigenaren en grondgebruikers moeten bewust zijn van de waarde van de geïsoleerde stuwwallen. Door het microreliëf, zoals de smeltwaterdalen, te inventariseren en in kaart te brengen kan de bescherming daarvan ook van de grond komen. Stuwwallen zijn vanouds een geliefde woonomgeving. Ook in de toekomst zal deze bedreiging aanwezig zijn.
Voorbeeld van reeds uitgevoerd beheer:	Voorbeeld van reeds uitgevoerd beheer is te vinden op de Lemelerberg in Overijssel. Hier heeft Landschap Overijssel enkele paden in erosiegevoelige gebieden afgesloten.
Ontstaanswijze:	Zie eenheidsbeschrijving stuwwal (geïsoleerd) en sneeuw/ijsmeltwaterdal voor meer informatie over de ontstaanswijze van deze gebieden.

Foto van een bospad op 't Hooge Erf, een geïsoleerd gelegen stuwwal. Deze opvallende stuwwal steekt ongeveer 17 meter boven de directe omgeving uit. Locatie: tussen Hilversum en Soest.

Hoogtekaart van geïsoleerde stuwwallen 't Hooge Erf en Roosterbos. De smeltwaterdalen zijn omcirkeld en te herkennen aan de lager gelegen ligging, het zijn gele langgerekte vormen op de oranje gekleurde stuwwallen. A: 't Hooge Erf. B: Roosterbos. Locatie: tussen Hilversum, Baarn en Soest.